

NEBO, NEBO, KAK SI LĚPO

1. Okretno 98 (14")
mp Nebo, nebo, kak si lĚpo, blažen ki te za-do-bi!

2. Okretno 58 (80")
 Ne-bo, nebo, kak si lĚ-po, blažen ki te za-do-bi!
 Kak si svĕtlo i đun-de-no, srejšćen ki vu te dospĕ!
 Vu tebi je jedna vu-ra već neg ovdi je stô lĕt. Vu te-
 bi je se ve-sĕ-lje vejšć neg zmore celi svĕt. svĕt.

1. Nebo, nebo, kak si lĚpo, blažen ki te zadobi!
2. Kak si svĕtlo i djundjeno, srejšćen ki vu te dospĕ!
3. Vu tebi je jedna vura vejšć neg ovdi je stô lĕt.
4. Vu tebi je se vesĕlje vejšć neg zmore cĕli svĕt.

5. Štĕri jempot v' nebo dōjde, nigdār sĕm vejšć ne želi,
6. ar tam sega kinča nājde, z ajgeli se veseli.
7. V' nebi Otec Bōg nebĕski za blažene se skrbi,
8. a Sin Jĕzuš Nazarĕnski z Marijom se veseli.

9. Takov v' nebo dojt' ne more ki blijšjemu zlō želi.
10. Mĕsta nĕmaju pri Bogu takaj saki ki grĕši,
11. a štĕri pak smrt, sud, pĕkel, nebo premišljāvaju,
12. takši navek gospodinu Bogu se dopādaju!

13. Zāto ondaj, drāgi Jĕzuš, si te lĕpo prosimo:
14. „Primi nas vu nebo gori kaj se tam nastānimo.
15. Z sĕmi svĕci i ajgeli bumo Boga fālili,
16. s tobom i Marijom majkom navek se veselili!“
 Amen.

(Nastavak slijedi)

BILJEŠKA:

Kod prvog napjeva je svaki redak posebna kitica.
 Kod drugog napjeva su četiri retka kitica.

INTERVIEW

Miroslav Miletić

Povodom autorskog koncerta održanog 10. prosinca 1992. godine u dvorani Hrvatskoga glazbenog zavoda u Zagrebu.

„Vaša je muzika maštovita, puna dražesti i snage. Odiše životom i ne pušta pozornosti da odluta ni na tren. Čista je, jasna, zanimljiva i srcu razumljiva.“

Alan Silioe
 engleski književnik

MIROSLAV MILETIĆ, suvremeni hrvatski skladatelj, reproduktivni umjetnik (violist) i pedagog, prominentni je djelatnik srednje generacije glazbenika. Njegovim marom, erudicijom i entuzijazmom zaiskrile su vrijednosti i ljepota naše glazbe diljem Europe, Amerike, Afrike i bivšega Sovjetskog saveza.

Maestro, Vi ste jedan od rijetkih koji niže uspjehe kao skladatelj, reproduktivni umjetnik i pedagog. Kako to postižete?

„Ja sam vrlo znatiželjan čovjek. Školovao sam se na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji i kasnije u Pragu, Salzburgu, Hilversumu i Darmstadtu. Dakle, moja znatiželja rezultirala je temeljitom naobrazbom a ovaj status stekao sam radom i dugogodišnjim angažiranjem.“

Imali ste osobitu priliku da izučavate glazbu kod naših glasovitih pedagoga: Krste Odaka, Frana Lhotke, Ivana Pinkave, Stjepana Šuleka i Antonia Janigra. Recite nam Vaše reminiscencije o njima.

„Ja sam generacija zvučnog filma i radija. Sa 13 godina dobio sam radio prijemnik. Tada sam stekao i moje prve glazbene koordinate sa skladbama: *Simfonijsko kolo* J. Gotovca, *Simfonije* L. v. Beethovena (osobito II. i IV.) i *Rhapsody in blue* G. Gershwin.

Violinu sam učio kod Ivana Pinkave i Stjepana Šuleka. Šulek je bio izniman pedagog – meteor u hrvatskoj glazbi. Za njega su Bachove koralne predigre bile „glazbeno sveto pismo“. Bio je veliki poklonik orgulja i omogućio mi je da u crkvi sv. Blaža vježbam orgulje. Krsto Odak nam je na satovima solfeggia svirao koral – riznicu melodije i harmonije, a Fran Lhotka mi je vrlo drago ime. Bio je majstor harmonije i često nam je govorio: „Bolji ti je dobar valcer, nego loša simfonija“.

A što se događalo na Vašim usavršavanjima vani?

„U Pragu sam puno toga naučio i proširio obzore. Stanovao sam tada kod glasovitoga violiniste Miroslava Šlika, suvremenika Zlatka Balokovića. U Šlikovoj opsežnoj glazbenoj biblioteci, koju je sakupio za boravka u Engleskoj, ja sam imao dragocjene potencijale svojeg glazbenog usavršavanja. Tih dalekih šezdesetih godina čuo sam u praškoj Operi izvedbe manje poznatih opera A. Dvoržaka, kompletan operni opus L. Janačeka, spoznao glazbene interpretativne vrhunce u djelima W.A. Mozarta, G. Mahlera...

No, uz sve to, ja sam puno toga upio radom. Rad i iskustvo bili su moji univerziteti”.

Miroslav Miletić

Nakon violine, viola je postala Vaše životno opredjeljenje. Zašto?

„Violinu sam svirao još kao student u komornom sastavu. To me je i motiviralo da 1960. godine osnujem gudački kvartet „PRO ARTE” sa kojim i sad nastupam u zemlji i inozemstvu”.

Recite nam impresije sa Vaših brojnih koncertnih turneja.

„Sedamdesetih godina smo gostovali u Belgiji i imali nastup u jednoj djevojačkoj katoličkoj gimnaziji. Na programu su uz svjetske bili i naši skladatelji. Iako je program bio tiskan, djevojke su vlastoručno izradile posebne ovitke za svaki primjerak programa. K tomu je i župnik (Hrvat) doveo na koncert naše ‘gastarbajtere’. Uspjeh koncerta bio je velik.

Drugom prigodom, nakon izvedbe gudačkoga kvarteta suvremenoga holandskog skladatelja Ton de Leuwea, autor nam je rekao: „Ovu skladbu su mi nedavno izvodili u Parizu. Izvedba je bila perfektna, ali Vaša izvedba sadržava puno više glazbe”.

Repertoar kvarteta „PRO ARTE” je profiliran s težištem na suvremenoj glazbi, posebno hrvatskih autora.

„U početku, naš repertoar je počinjao od Cl. Debussyja ka modernoj glazbi XX. stoljeća. U Americi smo tada (1965. godine) prvi izvodili gudačke kvartete I. Pendereckog – kad on ondje još nije bio poznat skladatelj. Izvođači naše žive skladatelje, bili smo impresionirani uspjesima nakon izvedbi skladbi Josipa Slavenskog i Krste Odaka. Tako smo se intenzivno počeli baviti našom glazbenom baštinom. Nadam se da će biti realizirana i izvedba nedovršenog *Gudačkog kvarteta* Albe Vidakovića, u suradnji s maestrom A. Klobučarom.

Kasnije smo proširili naš repertoar i na klasiku s djelima Mozarta, Beethovena, Brahmsa, Schuberta i dr.”

Što bi nam rekli o sebi kao skladatelju?

„Biti skladatelj nije lako. Kad sam ja stasao, stvarao je Gotovac, Brkanović, Šulek, Papandopulo, Bjelinski, Devčić, Kelemen, Malec... U toj konstelaciji nije bilo lako baviti se komponiranjem. No, Lovro Matačić je obično znao reći: ‘Naivnost je jedna od glavnih komponenti glazbe’, a ja bi tome dodao i: folklor se ne treba bojati. Zašto izbjegavati harmonijska rješenja koja nudi folklor?”

U Vašem bogatom skladateljskom opusu kroz glazbeni govor zrači i reminiscencija na bujnost folklornog izraza. Skladali ste gotovo sve oblike vokalne, instrumentalne, scenske i filmske glazbe. Recite nam nešto i o Vašem suvremenom sakralnom glazbenom opusu.

„Uz moju orguljsku *Hvarsku litaniju* koja je izvedena i u Vaticanu, tu je i *Psalam 150* za djevojački zbor i komorni orkestar, te *Adventsko pjevanje* na narodni tekst za mezzosopran, bas, flautu, obou, orgulje i violončelo, kojega je zagrebačka ‘Pro musica sacra’ prezentirala po zemljama Europe”.

Vi ste jedan od poklisara naše glazbe u svijetu.

„Držim da svijet treba upoznati našu glazbu. Posebice, tu su naše tri opere: *Nikola Šubić Zrinjski* I. Zajca, *Ero s onog svijeta* J. Gotovca i *Ekvinocij* I. Brkanovića a dodao bih i naše vokalne simfonije kao *Čaće moj* I.M. Ronjgova ili *Istarska suita* N. Devčića”.

Dobitnik ste više međunarodnih nagrada i priznanja. Snimali ste za brojne domaće i inozemne tvrtke, radio i televiziju. Sve su ovo uz ostale biografske podatke rekli muzikolozi o Vama. Što bi Vi njima poručili?

„Ozbiljan glazbenik bez njih ne može biti. Isto tako, i muzikolog mora biti seriozan umjetnik”.

Što bi poručili mladima?

„Ako im glazba ne donosi životnu radost, neka se njome ne bave. Teško je biti i prosječni glazbenik”.

Dodajmo tome i misao glasovitoga hrvatskog slikara Vasilija Jordana, koji je o maestru Miletiću rekao: „Vaše je djelo za mene nova stranica naše glazbe, djelo koje zaslužuje najvišu ocjenu”.

Miloš LALOŠEVIĆ